

ĐÊM CÓ TIẾNG PHÁO THỜ DÀI

Lời tự truyện của một Kinh Binh 2, trung đội 1 Đại đội 1 Tiểu Đoàn 2
Trung Đoàn 44 Sư Đoàn 23 Bộ Binh

Phan Nhật Bắc

Đêm trên cứ điểm Căn cứ 6, một căn cứ chiến lược bảo vệ Kon Tum Nhảy dù đã rút khi nhận trách nhiệm Tiểu đoàn 2 Trung Đoàn 44 Sư đoàn 23 đổ quân xuống căn cứ này do các đơn vị Tổng trừ bị vừa rút, ông Tiểu Đoàn trưởng ra lệnh tăng cường khu vực phòng thủ ra thêm vài chục thước đào giao thông hào mới, lính được lệnh khoét Hàm ếch để tránh pháo Hàm ếch là một cái hố cá nhân được khoét thêm nơi giao thông hào nếu pháo 122 ly rớt trúng ngay giao thông hào người lính trong Hàm ếch thoát nạn nhưng với pháo delay 130 thì bó tay ,hàm nào cũng chết, Tiểu Đoàn 11 nhảy dù trấn trên đỉnh Charlie hàm chỉ huy cây rừng và bao cát dần lên dày cả thước nhưng chỉ một quả 130 ly sơn pháo đã lấy mạng Trung Tá Nguyễn Đình Bảo của Tiểu Đoàn 11 Dù ông Tiểu Đoàn trưởng bố trí phòng thủ rất kỹ lưỡng,tung ra một Trung Đội xuống núi khóa chặt lối về bằng mìn Claymore tự động Ông Trung đội trưởng dẫn một Trung Đội lẻ ra cấp số phải 36 người, nhưng chỉ có 25 mạng ,do một ông Chuẩn úy miệng còn hôi sữa chỉ huy,và một ông Trung sĩ nhất làm phó ..

Trung Đội này là Trung đội coi như thí chốt , không lối về nếu bị đánh , vì đường về bị bít lối do mìn bẫy Ông Chuẩn úy lớ ngớ dẫn lính xuống ém quân gần bờ sông ,ông chẳng biết con mẹ gì lệnh thì nghe Nhưng ông Trung sĩ nhất Trung Đội phó rất giỏi về địa hình và kinh nghiệm trận mạc đầy mình , cầm tấm bản đồ hành quân ông lựa một cao điểm nhỏ bên bờ sông, cho lính tự do phòng thủ , không cần đào hố cá nhân vì tiếng động sẽ làm địch phát giác , lính cứ tìm những gốc cây to lớn ẩn thân thi nhau gác chờ sáng,mẹ nếu Tiểu Đoàn bị Việt công đánh thì Trung Đội tùy nghi chém về như Việt Cộng khỏi tiếp cứu .

Đêm nơi Ngô Trang trời thật lạnh lính mặc không đủ ấm, vì họ từ hậu cứ Trung Đoàn 44 Sông Mao khu nắng cháy lên giải vây Kon Tum đánh tụi con cháu già Hồ từ thành Đất Pha chúng lui về Tân Cảnh vừa bị mất, đến Ngô Trang thì sức cùng lực cạn Sư Đoàn 23 không tiến quân được vì địch cố bám đất kháng cự đến cùng, thêm dọc Quốc Lộ 14 lính Mỹ và chiến xa M48 đầu như chờ lệnh rút họ dừng đứng trước quân Đồng minh đang cố tiến thêm, nhưng hạn hẹp yểm trợ bởi hỏa lực hùng hậu của người Mỹ tại Kon Tum

Sư Đoàn 23 Bộ binh, đổ quân hết 3 Trung Đoàn lên Kon Tum thay thế Sư Đoàn 22 Trung Đoàn 42 và 41 đã banh ta long ông Đạt mất tích rút tàn quân về Quy Nhơn, vì còn Trung Đoàn 40 và 47 đang trấn thủ Bồng Sơn và Tân Quang lính Sư Đoàn 23 đa số bị bắt Quân địch huấn luyện 3 tháng từ Trung Tâm Huấn luyện Lam Sơn, trang bị nặng nề, mang đạn đại liên cho xạ thủ Đại liên và mìn clay mo thêm 1 trái mìn chống chiến xa, hay đạn cối 60 ly cùng cấp số đạn trên 200 viên M16 lương khô và áo quần, mùng mền poncho, thừng nào yếu hay nhỏ con vác không nổi, thân phận người lính nó khổ hơn con chó, tiền phụ cấp Hành Quân bị ăn chặn mỗi năm hai bộ đồ lính chẳng đủ che thân muốn thêm phải mua, mọi ưu tiên dành cho các sĩ quan ông Chuẩn úy cũng có thừng tài lột, nấu cơm mang vác đủ mọi thứ, được có trái cây đóng hộp phát hàng tuần lính thì trơ mắt

Lúc ra trường từ Trung Tâm huấn luyện về đến Trung Đoàn, 300 ông tân binh chỉ còn 120 chục mạng họ trốn hết theo dọc đường di chuyển từ Ban Mê Thuột đến Pleiku, từ đây chờ phi cơ chở lên Mặt trận Kon Tum đang bùng phát dữ dội.

Những tài xế lái xe và lính canh, họ không ngăn cản lúc dừng xe ăn cơm, họ cũng thông cảm cho mấy người lính sắp đi vào tuyệt lộ vì lên Kon Tum là đi dễ khó về cái quan tài bằng kẽm lúc nào cũng chờ sẵn cho họ, 70 phần trăm lính đơn quân từ Phan Thiết lên chỉ còn ba phần trăm may mắn trở về trên cây nạng gỗ ít người lành lặn

Lê Cao Ku, sinh năm 1952 nhưng ông già làm giấy khai sanh hạ xuống thành sinh năm 1953 nên ông đăng lính Sư Đoàn 23, huấn luyện 3 tháng tại Quân Trường Lam Sơn, một Quân trường khét tiếng là ăn cá Chuồng và ngủ đường mương

Lam Sơn hắc ám Lam Sơn buồn

Ngày ăn cá Chuồng tối ngủ đường mương

Vì năm 1970 Du kích Việt Cộng mò vào các Sam tân binh ngủ canh gác lơ là tổng Beta làm chết nhiều tân binh, nên sau này phải ra giao thông hào ngủ, ông có khiếu về Quân Sự, học nhanh hiểu nhiều thu nạp hết những gì Huấn luyện viên dạy, sau này thêm ông Trung Sĩ Trung đội phó dạy dày trận mạc dạy thêm cách gài lựu đạn và mìn claymore, lối gài lựu đạn bằng dây căng ngang xưa rồi, tụi VC nó dùng dây cột đá quặng và kéo thì lựu đạn nổ hóa giải dễ dàng, luôn cả mìn ba râu chúng cũng gỡ gọn gàng rồi tấn công bằng B40 phá hàng rào phòng thủ Lê Cao Ku bắn rất hay., Đại Đội trưởng đề nghị hấn thủ cây M79 nhưng hấn lại khoái M16 hơn, hấn chưa bao giờ bật khóa bắn La phan, chỉ bắn bắt cú mỗi viên đạn hấn bắn ra phải có một em VC gục! hấn tình nguyện làm khinh binh 2, lúc nào cũng cầm súng đi trước Tiểu đội khi vào vùng hành quân, hấn khôn vì VC ít khi nào bắn vào tên khinh binh đi đầu, chúng chỉ bắn khúc giữa trừ trường hợp quân số chúng đông áp đảo.

Việt Cộng khi đánh vào mục tiêu nào chúng rất thận trọng điều nghiêng kỹ lập Sa bàn tập trận và thu nhập tin Tình báo chắc thắng chúng mới đánh, mở đầu bằng Tiễn Pháo hậu xung và để một toán tập kích đường rút và một toán dã viện, một toán dân công mang đạn

được, lương thực, lính chỉ có nhiệm vụ đánh trang bị gọn nhẹ, đánh thua thắng gì khi rút thì dân công thu dọn chiến trường có những cái chốt chỉ 20 tên Việt Cộng mà Sư đoàn 23 và BĐQ đánh cả tháng trời không dứt điểm, dù được không yểm tối đa, chúng bám vào ngõ ngách của hang đá, phe ta lên con nào chúng bắn tia 3 hướng, dùng 12 ly, 7 bắn búa xua chỉ còn nước tung Trinh Sát Sư Đoàn đánh đêm, đánh vào giờ say ngủ là 5 giờ sáng

Toán Trinh Sát đổ bộ nữ VC ở mặt trước, một toán khác len về phía sau đánh bọc hậu vào ngọn núi men theo triền dốc, ông kinh Ku vác cây M16 trang bị gọn nhẹ, mang nhiều lựu đạn đêm nay ông mò vào chốt địch để diệt cây 12 ly 7 cùng với hai lao công đào binh được hứa nếu làm xong vụ này sẽ cho phục hồi Quân tịch truy lãnh tiền nếu chết, hai ông lao công mặt rất ngầu đào ngũ khi lãnh xong tiền đầu quân của Biệt Động Quân chưa từng đụng trận đào cái hố cá nhân cũng không xong, nhưng liều mạng vì đời Lao công Chiến trường khổ quá không lương không tiền tử sống nhờ những tấm lòng của người lính còn mấy quan thì dù má nó đi đủ mọi chuyện.

Đánh đêm không phải chuyện dễ khi sương mù phủ xuống, nhìn trước mắt không thấy rõ đường đi mò từng bước, đến một góc hốc đá có tiếng hai tên Bắc kỳ

-Địt tụi Ngụy nó đổ Trinh sát xuống hướng Bắc ta đụng bên đó, nhưng chúng rút rồi

-Chắc tụi nó nghi binh tấn công hướng Nam, sương mù nhiều cẩn thận nhé... tiếng tụi Bắc kỳ nhỏ dần chúng di chuyển theo đường hầm đào chi chít theo hình chữ Z, ông Ku cùng ba ông lao công đặt nhẹ súng xuống rút lựu đạn mở khóa an toàn leo lên rồi nhảy xuống theo đường hầm

-Đồng chí nào thế? tiếng tên Bắc kỳ hỏi.

Ông lao công hoảng quá tung một quả lựu đạn vào nơi phát ra tiếng nói thì tụi Bắc kỳ la lớn

-Biệt kích Ngụy Biệt kích Ngụy đánh đêm, tiếng lựu đạn nổ, tiếng súng AK vang lên tung hết những quả lựu đạn 3 ông rút về, chụp súng M16 bắn xối xả về hướng tiếng súng, thì bụp một ông lao công trúng đạn ngã nhào

-Tao chết chỉ hai tiếng thốt ra rồi im bặt Bắc kỳ cũng không dám nhào lên miệng hầm truy đuổi, còn lại ông Ku và thêm một ông lao công té lăn xuống triền dốc, tiếng đạn AK bắn theo, thì bên dưới một trung đội tấn công lên sau khi khẩu 12 ly 7 bị khóa mòm bằng lựu đạn, hỏa châu được phi cơ thả sáng cả một đỉnh đồi, Việt Cộng rút hết để lại mấy xác chết và hai cây 12 ly 7 nằm chổng gọng.

Ông Ku và ông lao công còn sống được toán cứu thương diu về chân đồi, được cho hút thuốc và một ly cà phê nóng

-3 thằng em khá lắm, thằng kia bỏ cuộc chơi sớm quá, sáng qua cho mang xác xuống chôn dưới chân đồi Kinh Kha sang Tần, lính mà da ngựa bọc thân mẹ tao mà chết chắc gì xác được đem về cho vợ con, ông Quan 3 nói rồi rít một hơi thuốc mặt trận yên tĩnh những đóm mắt hỏa châu không còn sáng trên bầu trời Võ Định mục tiêu đã thanh toán chiếm xong là phải giữ, cứ thay phiên nhau Bắc và Nam quân như hai thằng đàn ông tranh nhau một con đàn bà góa bụa mẹ cứ như vậy máu xương đổ trên ngọn đồi 101 vô danh này

-Lính khổ hơn chó - Ông kinh binh Ku chửi ngay trước mặt ông Đại đội trưởng

-Mẹ bộ Quan tụi tao sướng lắm hả? Nhưng ông dụ lại nó nói đúng

-Đù má tiền hành quân 4.500 không có,ăn uống khổ cực toàn cá nục kho triền miền đéo có miếng thịt tiền lương thì trừ cắt cổ,ông khinh binh đi ra khỏi căn lều của mấy Quan,người lính miền Nam họ chiến đấu không được huấn luyện đầy đủ về mặt Chính trị,trên đe dưới búa ông khinh binh than thở

-Mẹ họ mang một cán ba lô mấy chục ký nếu đi hành quân khoảng 2 cây số thì mệt đứt hơi vì còn đeo thêm một trái mìn chống chiến xa và đạn cối

-Đù má tao có thấy chiếc xe Tank nào của tụi nó đâu ?nhưng phải mang ,khi dừng quân nghỉ lúc đứng dậy vác cái ba lô lên vai phải dùng cây súng chống để đứng dậy thẳng nào nhỏ con là gục ngay,cấp chỉ huy đéo thương lính nói với tụi mày những thằng Quan lính ngành là tao đéo biết một ngày phép như thế nào một năm đã qua rồi

-Sao mày không đi lính Nhảy Dù đỡ khổ hơn tôi nói

-Phan Thiết đâu có Ban tuyển mộ của Dù đâu mà đăng,muốn thì phải vào Sài Gòn

-Mày có lãnh tiền đầu quân 3 năm không ?

-Tiền gì ? tao chẳng biết tiền này và chưa bao giờ nghe nói dù tao tình nguyện đang lính lúc này Trung Đoàn 44 Sư Đoàn 23 có Hậu cứ ở Sông Mao

-Lính nào khi tình nguyện đều có tiền đầu quân 3 năm sau ba năm đăng tiếp

-Ku tao vào Quân trường học 3 tháng chẳng có thằng nào biết vụ này,chỉ biết ôm cái Radio nhỏ đêm đêm nghe tiếng nói của Dạ Lan rồi sực ty đề le sáng dậy tắm sớm rồi ra sân bắn số 6 hai chân hết xí quách luôn.

-Tao Đã viết thư cho em Dạ Lan chờ đến bây giờ chưa nghe em trả lời

-Cả triệu lính Thư mày viết Dạ Lan trả lời thì mày đã rửa chân lên bàn thờ rồi tôi nhìn ông Kinh Binh Ku nói

-Dạ Lan là ai ? mày quen mấy cha nhà báo Quân Đội xin dùm tao một tấm hình của nàng được không ?

-KKK khó hơn lên trời ,tao một tay viết chuyện lơ tơ mơ mần rằng mà được mấy Quan của lính đó để mắt tới,nhưng tao thử xem,tao nhờ thằng Trung sĩ Truyền Tin phụ trách Tổng đài Truyền Tin của Bệnh viện gọi cho ông Chủ nhiệm báo Tiền Tuyển xin cho mày,tao nói mày đang bị thương sắp thành phế nhân nhé

-Ku tao mày trù ẻo không hề

-Mẹ nói như vậy người ta mới mũi lòng cha nội,nghe tôi nói ông Lê Cao Ku mơ màng chắc ông đang hình dung người em Dạ Lan đêm đê thỏ thẻ cùng các anh nơi tuyển đầu giới tuyển

-Sao mày không mê con bé Đài Gươm Thiêng ái Quốc,nó nói chuyện mê luôn

-Tao nghe hồi chuông báo tử bon bon ghê quá làm sao mê được ,mẹ mày toàn xúi dại,ông Ku mở rà đài Gươm Thiêng ái Quốc ngay cái lúc Bon bon

-Hạ sĩ phó Lê văn Tuất sinh ở Thái Bình Tử trận tại Căn cứ 5 Kon Tum,đi B ngày 5 tháng 12,năm 1971 chết tháng 5,1972 ,hồi chuông cứ báo tử tên người khác nghe nào nùng trong đêm mà Đài này thông báo về Bắc cho thân nhân của họ

-Thôi tắt mẹ nó đi nghe ớn lạnh

Linh hồn của chương trình Dạ Lan là một cô gái người Đà Nẵng sống tại Huế Tên Hoàng Xuân Lan cô bé này làm cho Đài Gươm Thiêng ái Quốc đặt tại Đông Hà Quảng Trị do Quân đội tài trợ phát thanh theo dạng Tâm lý Chiến qua bên kia bờ Vĩ Tuyến

Đài này do Thi sĩ Nhất Tuấn làm Giám Đốc và Hà Huyền Chi làm phó,Xuân Lan không đẹp mặn mà nhưng nàng nói giọng Bắc nghe rất chết người,chớ không chua như dấm của Đài phát Thanh Bắc Việt,được Hà Huyền Chi huấn luyện mỗi đêm

-Từng đêm,những người lính trên bốn vùng Chiến Thuật ôm cây súng như người tình nghe Đài Quân Đội -Đây là chương trình Dạ Lan tiếng nói của người em gái Hậu phương gửi Những anh trai tiền tuyến,ông Lê Cao Ku đang ôm cái Radio nhỏ bỗng mừng khi nghe Dạ Lan

-Anh Lê Cao Ku,khinh binh Trung Đoàn 44 ,Tiểu Đoàn 2,Đại Đội 1 số quân 73/209.856 thân mến Dạ Lan đã nhận Thư của anh và bài Thơ rất hay của Anh

-Đêm giới tuyến Hòa châu bừng sáng tỏa

-Tiếng vọng về Đại bác bắn cầm canh

-Tôi nghe nó dường như tiếng pháo thở dài

-Và tiếng rít đạn thù rơi trên đỉnh núi

-Thân chúc anh nhiều sức khỏe để mai đây Hòa Bình anh sẽ trở thành nhà Thơ lớn

Ông Lê Cao Ku mừng quýnh la lên -Tao được Dạ Lan trả lời tụi mày ơi

Tôi đang nghe cũng mừng cho thằng bạn của mình tôi nói

-Đêm nay mẹ mày bắn máy bay tiếp nhỡ xách nước cho đầy hai thùng phi hôm nay đến lượt mày

Năm 1966 Xuân Lan bỏ lên Đà Lạt vì chắc ông Hà Huyền Chi tấy máy tay chân dữ quá cứ rả đài hoài,thì Hồng Phương Lan thay thế,cô này thường phụ trách nhạc Ngoại Quốc,có giọng nói Bắc kỳ như Xuân Lan người lính không thể phân biệt được,ngoài những người làm việc trong đài Quân Đội. Chương trình rất thành công,nên mượn thêm 4 người làm việc để trả lời thư cho Chiến sĩ đều ký tên Dạ Lan

-Mày nhớ tìm cho tao tấm hình Dạ Lan rùi mai tao chết tao có tấm hình được ấm lòng thân Chiến sĩ

Trong lúc này thì Xuân Lan được phép chụp hình in trên Carte postale,để gửi đến những Chiến sĩ hăm mộ,một người đẹp chụp hình không phải Hồng Phương Lan vì nhan sắc nàng không đẹp,nên Nha Tâm lý Chiến dùng người đẹp khác tên là Mai Lan con một tùy viên Quân sự của VNCH tại Thái lan rất đẹp

Dạ Lan chính cống con nai vàng không bao giờ xuất hiện trên Truyền hình Báo chí hay bằng xương bằng thịt ngoài đời chỉ xuất hiện qua làn sóng,và chính cô cũng nhận hàng chục ngàn lá thơ tỏ tình da diết của các anh chàng lính nhiều mơ mộng,Lính VNCH là những người lính Lãng mạn nhất Thế giới mà một ông nhà Báo người Pháp tung hê lên khi thăm các Tiền đồn và nói chuyện với họ tuy đối diện với cái chết lúc rảnh rỗi họ mần Thơ rất bá cháy chứ bộ, có

nhều cha lính đa tình đi phép về tìm đến Đài Phát Thanh Quân Đội tìm Dạ Lan để tận mắt gặp người đẹp,có nhiều ông không gặp Dạ Lan thất tình nhậu say bí tỉ ôm lựu đạn đến ngòi trước cửa làm ông Nhất Tuấn Giám đốc đài vãi đá năn nỉ dứt hơi luôn .

Sau này sự say mê Dạ Lan không còn cuồng nhiệt,vì người lính đã biết trò chơi Tâm lý của mấy cha ngòi nơi Văn phòng nên chương trình Dạ Lan bình thường như các chương trình khác không hot nữa

Tôi xin được tấ hình cho ông Kinh binh Lê Cao Ku,sau này qua trại Tị nạn ông đổi thành Lê Cao Hùng vì tên Ku nó yếu quá

Ông mừng tận mạng đem tấ hình ra phố Kon Tum ép Nilon cho khỏi thấm nước,rồi thận trọng bỏ vào bóp nơi túi trái của ngực áo

-Mày lãng mạng thiết,tôi nhìn ông Ku cái đầu trọc lóc,tóc rụng hết vì uống nước nơi cái vũng có xác Việt Cộng

Ông Ku kể với tôi

-Mẹ thằng Trung Sĩ Tiểu Đội trưởng nó chẳng biết tìm điểm đứng để đi về Tiểu Đoàn vì trời đã tối mở đèn để xem bản đồ thì sợ bị Việt Cộng nó bắn,tụi tao lạc trong rừng mấy ngày đói khát lần mò tìm ra hướng đi về gần đến một cánh rừng khát nước tao vục đầu xuống một trũng nước mà thằng Trung sĩ vừa uống

-Mẹ Trung sĩ thấy xác VC chết trong vũng nước mà đéo nói tao chứ

-Mẹ tui cũng uống xong mới thấy,tui để cho ông uống có sức mà lợi thêm cha nội

-Tao nghe xong móc họng mửa đến mặt xanh xanh luôn,mà cả Tiểu Đội ai cũng uống rồi móc họng mà ói

Nghe ông nói tôi lợm giọng muốn mửa vì tôi đã thấy những cái xác lính đang rữa nát ven những con đường trên thành Đất Pha

-Thôi tối nay mày ngủ ngon với tấ hình em Dạ Lan, bên Tiểu Đoàn 63 Pháo Binh những tiếng depa của 105 vang lên,viên đạn rít trên không gian mù tịt , rồi im lặng tiếng thở dài của ông Kinh binh Lê Cao Ku vừa bắn xong máy bay như tiếng Đại bác tắt tị .

Tôi nghe những bài hát yêu cầu tiếng cô nàng Dạ Lan vang lên không còn áp phê với tôi vì nhiệm vụ xin một tấ hình cho ông Ku đã xong,tôi có mấy bài viết đăng trên Tiền Phong Quân Đội,tôi nhờ ông Huy Vân thư ký Tòa báo Tiền Tuyến xin dùm tấ hình Ông rất sốt sắng vì đang có trong tay mấy tấ hình Dạ Lan của Mai Lan chụp đẹp chết người luôn nên ông Ku chịu đời không thấu dù sốt rét,tôi cảnh cáo

-Mày bắn đêm vừa thôi mẹ,bắn cho cố tao lấy tấ hình lại nghe chưa

Mấy chục năm sau nơi Đất Úc, tôi tình cờ đọc báo Việt Luận có nói về Chương Trình Dạ Lan, Bà Hoàng Xuân Lan đang tá túc tại một ngôi Chùa ở Sài Gòn và Bà Hồng Phương Lan định cư tại South Carolina

Cũng nên nhắc lại thời đó trước năm 1975 mấy ông Nhạc sĩ kiếm tiền như nước, khi bán bản quyền cho các nhà xuất bản, muốn nhạc bán chạy mấy nhà xuất bản phải đấm mồm

cho đài Quân đội để họ phát thanh những bản nhạc của mình trong Chương trình Dạ Lan, Thượng Sĩ tên Chiêu có nhiệm vụ sắp xếp những bản nhạc đã phát xong và kế tiếp rồi thu hụi, chẳng biết tiền này vào tay ai, nói tóm lại Chương Trình Dạ Lan phát thanh mỗi đêm từ 7 giờ đến 9 giờ đã làm ấm lòng thân Chiến Sĩ, ngày 22 tháng 3 năm 2022 Bà Hồng Phương Lan người đóng vai Dạ Lan từ năm 1966 đến năm 1975 đã mệnh chung tại Thành Phố Columbia Carolina thọ 90 tuổi người yêu của lính đã vĩnh biệt trần gian

Ông Lê Cao Ku bây giờ có tên mới Lê Cao Hùng vẫn còn giữ tấm hình Dạ Lan và chữ ký phía sau cho đến bây giờ ly hương nơi Newcastle, nhiều đêm ông lấy ra lên vợ ngắm dưới ánh đèn mờ mờ hư ảo, rồi chiêm bao bản máy bay tiếp giờ thì đạn ông đã lép nó chỉ xì một cái cây súng dẹp xuống như quả chuối đập, ông chắc lưỡi như con Tắc kè trên cây phong sau nhà.

Vợ ông cựa mình cắn nhả -Anh làm gì mà thờ dài vậy anh? bộ nhớ con ngựa bà nào hả?

-Đâu có đêm nay sao anh khó chịu ngủ hồng được, rồi ông thì thăm trong đầu

-Dạ Lan ơi một thời để yêu và một thời để chết nhưng anh không chết đâu em ./

Phan Nhật Bắc

Australia 2022 có trích một khúc tin về Dạ Lan của Huy Phương Thanks

Kính mời đọc thêm những sáng tác khác của tác giả tại:
<http://www.vietnamvanhien.org/PhanNhatBac.html>

www.vietnamvanhien.net

VIỆT NAM VĂN HIẾN

www.vietnamvanhien.info

TỦ SÁCH VĂN HIẾN ONLINE VỚI HƠN 10700 TÁC PHẨM